

Lumturo Listy

Nezávislý zpravodaj 49. dívčího a 378. chlapeckého oddílu

3. března 2013, 3. vydání

Milí čtenáři našeho zpravodaje,

právě čtete první vydání Lumturo Listů v roce 2013.

V prosinci jsme se společně vypravili do Sklenářic v Jizerských horách, kde jsme si dosytosti užili zimních radovánek a dostali tu správnou vánoční náladu. Hned první lednový víkend jsme se vydali na výpravu. Mladší část oddílu zůstala v Praze a prošla se po naučné stezce Chuchelským hájem a Prokopským údolím a navštívila lesní zoo. Studentky elitních filmových škol Bath Spa a Hong Kong University vyrazily do terénu brdských lesů použít své umělecké schopnosti v úzké spolupráci s klubem LGS. Společně obhlídli údolí potoka Kejná a na závěr výpravy vystoupali na vyhlídkový vrchol Hvízdnice. Tolik co se týče klasického lednového programu.

Od minulého vydání našeho občasníku se však událo něco, co se nám každý rok nestává. Přestěhovali jsme se do nové klubovny! Z Orlické osm jsme přesídlili jen o pár desítek metrů dál, do Nitranské ulice číslo šestnáct. Do klubovny lze dojít ze zastávky tramvaje Vinohradská vodárna nebo ze stanice metra Jiřího z Poděbrad. Hlavním důvodem stěhování byly promáčené zdi v Orlické, nová klubovna je také prostornější a světlejší, našim potřebám bude tedy vyhovovat lépe. V létě zajisté oceníme blízkost parku a dětského hřiště.

Vám, milí čtenáři, přeji ničím nerušené čtení a celému oddílu přeji, aby se v nové klubovně cítil co nejlépe.

Natálie Vydrová

Jak by podle skautů vypadala ideální klubovna?

„Když bude oddíl dobře hospodařit s rozpočtem a granty, třeba se toho budoucí generace dožijí,“ tvrdí o svém návrhu skauti.

Ideální klubovna by měla být hodně velká, aby se do ní vše vešlo. Měla by být perfektně vybavená nejmodernější elektronikou od počítačů přes Iphony, Ipady po 3D kino. O to, aby nám při schůzkách nevyhládlo, se postará nejmodernější superlednice vybavená od masa po mléčné výrobky. Abychom nepřibírali na váze, tak nesmí chybět rozsáhlé sportovní vybavení. Pro příznivce týmových sportů hokejové, fotbalové, basketbalové a paintballové hřiště. Ti, kteří preferují singlové sporty, jistě uvítají boxový ring, plavecké centrum s bazénem a vířivkami a pingpongový stůl. Poté, co naše klubovna bude perfektně vybavena nejmodernější hudební technikou, začne Lumturo konečně vyhrávat Jupijou. Po takovýchto výkonech musí následovat odpočinek v relaxační místnosti východního čajového typu. Doufáme, že budoucí hlava církve přijede posvětit naši novou skvostnou kapli. V jedné z místností bude mučirna.

Vizuální stránka nehraje velkou roli

Pomocí ankety mezi skautkami jsme se dohodly, že ideální vedoucí by měl být především ideální. Většina z nás napsala, že vtipnost, šikovnost a zodpovědnost by měly být samozřejmostí jeho osobnosti. Také jsme se setkaly s názory, že by měl být hodný, moudrý, kamarádský, vždy ochoten pomoci, měl by být autoritativní a jít dobrým příkladem nejen mladším členům našeho oddílu. Nesmí být otravný, líný, protivný nebo mít příliš často špatnou náladu. Dále jsme se shodly na nespočetných nutnostech týkajících se správného skautského vzhledu, ale po pečlivém zvážení jsme dospěly k názoru, že vizuální stránka není hlavním aspektem ideálnosti. Nakonec jsme dospěly k závěru, že v našem Lumturu je takových vedoucích nespočet a tím pádem každý ví, jak by měl takový vedoucí vypadat a je tedy trochu zbytečné se dále do tohoto článku zamotávat.

Skautky

Nemějte strach, klíče nebudou mít vedoucí, nýbrž pouze rádcové, na které je spoleh! Abychom uhlídali náš obří klubovní komplex a abychom již nemuseli na táborech v noci držet hlídky, tak musíme mít psa. Pro osamělé bude k dispozici i mluvicí papoušek a pro milovníky nebezpečných a exotických zvířat hadi.

Skauti

Světlušky popisují svůj tábor snů

Světlušky propracovaly svůj návrh ideálního tábora do nejmenších detailů. Zatímco ráno by si rády přispaly a zrušily tedy budíček, až do pozdních hodin by rády tančily na diskotéce, večerka by zaležela na každém zvlášť. Návrhy na celotáborovou hru přednesly dva - Asterix a Obelix a Tintin v Americe. Jednomyslně se shodly na tom, že by zrušily honbu. Hry by nejradyji hrály jen se skautkami a k dispozici by po celou dobu tábora měly mobily, televize, počítače a tablety. Tábora by se směli zúčastnit jen ti vedoucí, které by si světlušky samy vybraly. Za samozřejmost považují pizzerii, kino a restaurace. K jídlu by byly palačinky, rajská a svíčková omáčka, řízky, cereálie, k pití by si přály limonádu. Z malebné jihočeské krajiny by přesunuly tábor do Alp. Posledním požadavkem bylo, aby tábor trval celé letní prázdniny.

Světlušky

Jak vzniklo MiniLumturo

„Stýskalo se nám po tábořech, mytí v potoce, vaření na ohni...“

Od bývalých členů oddílu a vedoucích, ke kterým přibyli manželé a manželky a hlavně malé dětičky. Stýskalo se nám po tábořech, spaní ve stanu, mytí v potoce, vaření na ohni, vůni sena a hlavně po přátelství a kamarádství z let, kdy jsme byli aktivními členy Lumtura. Tak jsme společně začali jezdit na pravidelné akce, při kterých si máme stále co říct a vůbec se nenudíme. Od roku 2006, kdy jsme byli na první letní akci, se MiniLumturo ustálilo na čtyřech pravidelných setkáních za rok: jarní a podzimní výlet, letní minitábor a v zimě prodloužený víkend na horách. Těšíme se, že se naše řady dospělých rozrostou o další odrostlé lumturáky. Ale funguje to i opačně - pro ty nejmenší je to výborná příprava a návod, jak se z MiniLumturáka stát Lumturákem. Věřím, že bychom si časem mohli vytvořit skvělé dodavatelsko-odběratelské vztahy.

Dana Lancingerová

Co je Lumturo?

„Jirko, co je to Lumturo?“

Jirka: „Blázníš? Ty jako nemáš nováčkovskou? Přece Lumturo je v esperantu maják!“

„Mikuláši, co je to Lumturo?“

Mikuláš: „Nevím“

„A kdo jsou skauti, víš?“

„Nevím.“

„Eliško, co je to Lumturo?“

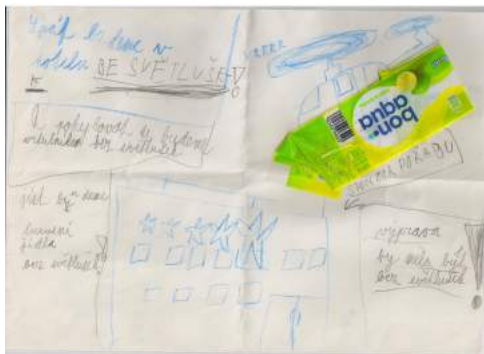
Ignoruje...

Oni to doženou. Slibujem na svou čest a jak dovedeme nejlépe.

Anna Ptáčková s rodinou

Fotoreportáž: vlčata a ideální výprava

Vlčata

Krásné, milé, neznámé Lumturo

Drahé Lumturo, když se poohlédneme nazpět, dělalo si nám docela dost starostí. Posud' samo. Odpovědi na naše rodičovské otázky zněly: Co bylo na schůzce? - No něco... Kdo vedl schůzku? - Vedoucí... Kolik vás tam bylo? - Několik... Kdy jedete na výpravu? - Nevím... V kolik máte sraz? - To se teprve dozvím... Kde máte sraz na výpravu? - Nevím... Kam jedete? - Nevím, to se dozvím, až tam dojedeme, je to tajné... Kdy přijedete? - Asi někdy... Co máte mít s sebou? - Normálně... Jaká bude táborová hra? - Na to je čas... Máš připravené věci na tábor? - V klidu, to stihnu... Jaký byl tábor? - V poho... Co jste dělali, když přšelo? - Ono přšelo... A v otázkách a odpovědích bychom mohli pokračovat. Shrneme-li to dohromady, drahé Lumturo, tak někdy jsi bylo a jsi takové krásné milé neznámé. Ale drahé Lumturo i přes výše nezodpovězené otázky tě jako rodiče našich dětí, tedy tvých svěřenců, máme moc rádi. Až s odstupem času totiž zjistujeme, že schůzky, výpravy, tábory a jiné věcičky byly prostě fajn. A že se tobě i tvým svěřencům, díky Pánu Bohu, nikdy nic zlého nepřihodilo. A že i přes tyto nezodpovězené otázky jsi do života připravilo spoustu a spoustu fajn mladých lidí. A že díky tobě mají naše děti dobré přátele a kamarády. Takže ještě jednou drahé Lumturo - díky moc.

Alois a Jana Koláčkovi

S biofarmářem a lumturákem Pejkem

Co se ti vybaví při vzpomínce na Lumturo?

Ono se dost špatně vzpomíná na to, co stále funguje - oddíl i moje vztahy s jeho členy jsou živé. Vlastně jsem nezažil životní období, kdy bych se cítil mimo Lumturo. Zřejmě to bude i tím, že Lumturo zvládne do svých kolektivů absorbovat i partnery, případně děti svých členů. Ale vzpomínám, jak jsem tajně pobrekával na svém prvním táboře ve Velběhách 1988, na invazi na Mácháči (1994?) a v Ralsku (1999?), ale pak i na vyseďávání v putykách s Lumturáky potom, co aktivní účast ve skautském hnutí skončila. Nebo teď čerstvě na tatarský biftek, co jsme si ho nedávno dávali s MiniLumturáky v Božím Daru.

Měl jsi nějaký skautský vzor?

Měl, ale o těch pravých to zjišťuji až zpětně. Takže Grizzly svým celkově výchovným přístupem a určitě i aktivní účastí ve studentském hnutí během Sametové. A taky Macoun, co měl pořádný pracky a pořad se usmíval. Když jsme se potkali na Habrovce, rád jsem si všiml, že to tak má stále.

Jak se ti žije v jurtě?

Jurta je přežitá a čtvrtou zimu v ní snášíme už - já trochu a žena Lenka dost - útrpně. Nicméně budujeme slaměné, dřevěné, hliněné obydlí na louce hned vedle a pokud někoho zajímá stavba z alternativních materiálů a alternativními způsoby, necht' dorazí a něco se naučí, i se pobaví.

Nestýská se ti někdy po Praze?

Ani ne. Z Prahy jsem neutíkal, takže se mi stýská jen po nějakých výsecích programu, které metropole nabízí. Někdy mám náladu se hezky obléct, třeba i umýt a učesat a neformálně vyrazit mezi lidi. Třeba s lumturáky, je fakt, že mnohé zážitky s nimi měly pro mě formativní povahu, však si vzpomejme.

Pavel Musil

Texty jsou redakčně upraveny.